

Plastic Soup Foundation
t.a.v. mevrouw M. Westerbos, directeur
Van Hallstraat 52-1
1051 HH Amsterdam
Nederland

Verzonden per mail:

Den Haag, 9 augustus 2018

Geachte mevrouw Westerbos,

Als ondergetekende organisaties benaderen wij u naar aanleiding van uw aankondiging om een feestelijke launch van 'De wereld van OZ' te organiseren in het Dolfinarium.

Met deze brief willen we u informeren over de andere kant van het verhaal achter dolfinaria en het houden van dolfijnen in gevangenschap. Dolfijnen zijn zeer sociale en intelligente zeezoogdieren die in het wild vaak meer dan zestig kilometer per dag zwemmen. In de oceaan hebben ze alle ruimte om te jagen, te duiken, te spelen met hun groepsgenoten, zich te oriënteren met hun echolocatie, te paren – in het kort: dolfijn te zijn.

Ernstige beperking leef- en bewegingsruimte

Dit staat in schril contrast met dolfijnen in gevangenschap: een troosteloos bestaan in een zeer beperkende omgeving. Dolfijnen in gevangenschap komen er bekaaid vanaf met minder dan 0,00001% van hun natuurlijke leefruimte. We kunnen terecht spreken van een enorme beperking van hun leef- en bewegingsruimte die de dieren in hun welzijn aantast. Iets wat ook door wetenschappers wordt onderschreven (zie bijlage). Waar hun wilde soortgenoten vele tientallen kilometers per dag zwemmen en tot grote dieptes kunnen duiken, zijn dolfijnen in een dolfinarium binnen enkele slagen op de bodem of aan de rand van hun verblijf.

Kunstjes die ingrijpen op het welzijn en natuurlijk gedrag van de dieren

Daarnaast worden de dieren gedwongen op gezette tijden kunstjes te doen. Zelfs Bert van der Hoef, directeur van het Dolfinarium, erkende medio 2017 nog in een interview dat interactie waarbij dolfijnen mensen door het water moeten slepen, té intensief ingrijpt in het welzijn en natuurlijk gedrag van de dieren.[1] Deze erkenning ten spijt, vormen dit soort interacties nog altijd gangbare onderdelen van de shows in het Dolfinarium. Trainers staan op de ruggen en neuzen van de dolfijnen. Ook voorttrekken, slepen en laten lanceren door de dieren zijn gebruikelijke onderdelen van de shows. [2] Een bevestiging dat het welzijn van dieren geenszins voorop staat. En dat daar waar het welzijn van de dieren op gespannen voet staat met commercieel belang, dit laatste prevaleert.

Dolfijnenjacht en -slacht

Tot op de dag van vandaag vinden er gruwelijke jachtpraktijken plaats om dolfijnen te vangen voor dolfinaria wereldwijd. Ook dolfinaria die geen dieren rechtstreeks (meer) uit het wild halen, dragen hier nog aan bij. Met hun shows, marketing en reclame creëren zij het beeld dat het 'oké' is wilde dieren voor menselijk vermaak te exploiteren. En stimuleren zij de behoefte dolfijnen in gevangenschap te zien. Precies dát beeld en die behoefte leiden tot het wereldwijd in stand houden van deze entertainmentindustrie: dé voedingsbasis voor de gruwelijke jacht op dolfijnen die nog altijd plaatsvindt.

Groeiend bewustzijn

Uiteraard is het goed om kinderen bewust te maken van de gevaren van plastic in ons milieu. Daarom adviseren wij u, als collega-organisatie in de strijd tegen vervuiling en plastic, deze feestelijke lancering in het Dolfinarium niet door te zetten. We willen u erop wijzen dat uw organisatie met deze samenwerking de greenwashing van deze commerciële partij faciliteert en daarmee ook de uitbuiting van vele zeedieren. Uw organisatie geeft aan tegen dierenleed te zijn; een samenwerking met het Dolfinarium gaat om de in deze brief genoemde redenen daar niet mee samen.

Volgend op een gebrek aan maatschappelijk draagvlak en dankzij nieuwe inzichten hebben verschillende landen al een einde gemaakt aan het houden van zeezoogdieren in gevangenschap. Chili en Costa Rica stelden al in 2005 een verbod in op dolfijnenshows. In Europa zijn geen dolfinaria te vinden in Oostenrijk, Cyprus, Ierland, Tsjechië, Slowakije, Estland, Letland, Hongarije, Polen, Luxemburg, Groot-Brittannië. En recent nog zeiden Barcelona en Mexico-stad volmondig 'Nee' tegen dolfinaria. Gelet op de wereldwijde trend is het onvermijdelijk dat dolfinaria uiteindelijk ophouden te bestaan. Het is een kwestie van tijd, voordat Nederland volgt.

Ook een groeiend aantal bedrijven heeft vanuit het oogpunt van maatschappelijk verantwoord ondernemen al besloten géén samenwerking met het Dolfinarium meer aan te gaan, zoals Albert Heijn, SPAR, LIDL, Bolletje en HG. En op deze manier constructief bij te dragen aan een toekomst waarin dolfijnen en walvisachtigen niet meer in dolfinaria worden gevangen gehouden voor vermaak. Alsook het goede voorbeeld te geven voor toekomstige generaties.

Wij willen u vragen deze positieve trend te ondersteunen.

Wij staan uiteraard open voor een persoonlijk gesprek over het onderwerp.

Wij danken u op voorhand hartelijk voor uw reactie en zien deze met belangstelling tegemoet.

Met vriendelijke groet,

Ing. Alex Romijn
Voorzitter
Stichting Bite Back

Geoffrey Deckers
Voorzitter
Een DIER Een VRIEND

Pascal de Smit
Directeur
World Animal Protection
Nederland

Esmeralda Kamerling
Voorzitter
Stichting Dierbewustleven

Dos Winkel
Voorzitter
Sea First Foundation

Hester Bartels
Voorzitter
Stichting Dolphinmotion

Lizette Maas
Free Spirit

Saskia Bakker
Bestuurslid
Vissenbescherming

[1] <https://www.deondernemer.nl/nieuwsbericht/87055/dolfinarium-neemt-afscheid-van-dolfijnen>

[2] <https://www.dolfinariumvrij.nl/2017/08/22/ook-directeur-vindt-shows-dolfinarium-meer-kunnen/>

BIJLAGE

Scientists' Statement Regarding Captive Cetaceans

Odontocetes (toothed whales, dolphins and porpoises) are among the most intelligent and socially complex mammals.¹ As marine mammal biologists, we believe that odontocete species inherently cannot fully adapt to confinement in zoos and aquariums. All odontocetes are wide-ranging and share certain biological and ecological characteristics that do not allow them to *thrive* in zoos and aquariums,² and this is particularly true for the larger species such as orcas (*Orcinus orca*).

When dolphins were first commercially displayed to the public some 80 years ago, the world knew little about their ecology and behavior. Much of what researchers learned about odontocetes in the following decades came from studying them in captivity. However, studies on free-ranging animals, starting in the late 1960s and early 1970s and continuing to today, have greatly expanded knowledge on odontocete biology and ecology. At a minimum, the maintenance of odontocetes in commercial captive display facilities for entertainment purposes is no longer supported or justified by the growing body of science on their biological needs.

Signed:

Giuseppe Notarbartolo di Sciara, Ph.D., Tethys Research Institute

Samuel Hung, Ph.D., Hong Kong Dolphin Conservation Society

Hal Whitehead, Ph.D., Dalhousie University

Lindy Weilgart, Ph.D., Dalhousie University

Thomas I. White, Ph.D., Loyola Marymount University

John H. Schacke, Ph.D., University of Georgia

Maddalena Bearzi, Ph.D., Ocean Conservation Society

Giovanni Bearzi, Ph.D., Dolphin Biology and Conservation

Joan Gonzalvo, Ph.D., Tethys Research Institute

Erich Hoyt, Whale and Dolphin Conservation (WDC)

E.C.M. Parsons, Ph.D., George Mason University

Toni Frohoff, Ph.D., In Defense of Animals

Heather Rally, D.V.M., People for the Ethical Treatment of Animals

Silvia Frey, Ph.D., OceanCare

Pierre Gallego, D.V.M. Odyssey

Deborah Giles, PhD., University of California Davis

Mark Peter Simmonds, O.B.E., Humane Society International

Naomi A. Rose, Ph.D., Animal Welfare Institute

Ingrid N. Visser, Ph.D., Orca Research Trust

Lori Marino, Ph.D., Kimmela Center for Animal Advocacy

Alexandros Frantzis, Ph.D., Pelagos Cetacean Research Institute

1. See, e.g., Hooker, S. 2009. Toothed whales, overview. Pp. 1252-1260, *In*: W.F. Perrin, B. Wursig, and J.K. Thewissen (eds.) *Encyclopedia of Marine Mammals* (2nd edition), Academic Press: New York, NY. 1316 pp; Mann, J., Connor, R.C., Tyack, P.L., and Whitehead, H. (eds.) 2000. *Cetacean Societies*, University of Chicago Press: Chicago. 433 pp; Marino, L., Butti, C., Connor, R.C., Fordyce, R.E., Herman, L.M., Hof, P.R., Lefebvre, L., Lusseau, D., McCowan, B., Nimchinsky, E.A., Pack, A.A., Reidenberg, J.S., Reiss, D., Rendell, L., Uhen, M.D., Van der Gucht, E., and Whitehead, H. 2008. A claim in search of evidence: reply to Manger's thermogenesis hypothesis of cetacean brain structure. *Biol. Rev.* 83: 417-440.

2. See, e.g., Clubb, R. and Mason, M. 2003. Captivity effects on wide-ranging carnivores. *Nature* 425: 473-474; Forcada, J. 2009. Distribution. Pp. 327-333, *In*: W.F. Perrin, B. Wursig, and J.K. Thewissen (eds.) *Encyclopedia of Marine Mammals* (2nd edition), Academic Press: New York, NY. 1316 pp; Jett, J. and Ventre, J. 2012. Orca (*Orcinus orca*) captivity and vulnerability to mosquito-transmitted viruses. *J. Mar. Animals Ecol.* 5: 9-16; Jett, J. and Ventre, J. 2015. Captive killer whale (*Orcinus orca*) survival. *Mar. Mamm. Sci.* 31: 1362-1377; Small, R.J. and DeMaster, D.P. 1995. Survival of five species of captive marine mammals. *Mar. Mamm. Sci.* 11: 209-226; Ugaz, C., Valdez, R.A., Romano, M.C., and Galindo, F. 2013. Behavior and salivary cortisol of captive dolphins (*Tursiops truncatus*) kept in open and closed facilities. *J. Vet. Beh.* 8: 285-290.

http://marineconnection.org/wp-content/uploads/2016/07/Scientists_statement_on_captive_cetaceans_08Feb16.pdf